

PRO VŠECHNY PŘÁTELE, ZNÁMÉ A PŘÍZNVIVCE KMENE WABASH

VŠEZVĚST

ROČNÍK III.

ČÍSLO 7

ÚNOR 2004

OBSAH:

1. Úvodník (Blecha).....	2
2. Z minulých akcí	3
• Městská hra (8.11.2003).....	3
• Vánoční schůzka (20. 12. 2003).....	4
• Zimní táboření v Želechovicích (27. – 30. 12. 2003).....	5
• Turnaj v ping-pongu (25. 1. 2004).....	7
• Uzlařská regata (7. 2. 2004)	7
3. Náměty k činnosti	8
• Ptačí budky.....	8
• Symboly naší republiky - Čin 2D1 - podmínka a)	9
4. Pro pobavení	12
• Novoroční anketa (Květa)	12
• Ohlasy prvního vysvědčení	13
• Minisoutěž.....	15
• Něco k protáhnutí mozkových závitů.....	15
• Drbárna (BF a Blecha)	17
• Ze života nadšeného woodcraftera.....	18
• Vtípky	19
5. Mimokmenové aktivity	20
• Silvestr	20
• Inity.....	21
6. Co nového v kmeni	22
• Kme – nekme Nová výročí.....	22
7. Mimořádná rubrika (Filologické okénko).....	22
8. Řekni mi, co čteš	23
9. Mikroseriál z kmenového života.....	24

1. ÚVODNÍK (BLECHA)

Zdravím všechny, kdož nám zachovali přízeň. S novým rokem jsme se rozhodli pozměnit vzhled titulní stránky, takže už vás nebudu trápit svými jakožemalířskými kreacemi. Na druhé straně jsme ale zkušebně zařadili některé novinky dále v textu, např. mikroseriál. Jestli se vám ale kresby v něm použité zdají být dosti nezdařilé, pak vezte, že mně taky, ale snažím se jimi vyprovokovat zdatné kresliče a malíře, o kterých v kmeni moc dobře vím, aby sami přišli na to, že svým nadáním můžou časopisu jen prospět. (Mé dosavadní domlouvání a přemlouvání se totiž zatím májí účinkem.)Nebudu ale dále plýtvat místem, neboť časopis se nám tentokrát maximálně rozrostl, a přenechám raději prostor moudrým:

„Moderní vynálezy včetně automobilů, počítačů či telefonů mnohdy člověka natolik povrchně zaměstnávají, že paradoxně omezují mezilidské kontakty a znemožňují věnovat se vážnějším věcem ... například úvahám o smyslu bytí.“ (V. Havel)

2. Z MINULÝCH AKCÍ

• Městská hra (8.11.2003)

Letošní městskou hru jsme uspořádali opět v Novém Jičíně. Hráli jsme na pašeráky, a aby byly bitvy dramatictější, tak jsme pozvali Rotchildovce. Sešlo se nás okolo třicítky, takže si to jistě dovedete představit, ale popořádku. Okolo desáté jsme se sešli v klubovně, kde jsme si nechali věci na přespání, a potom vyrazili na vlak do Jičína. V Jičíně jsme chtěli navštívit zámek, ale zrovna změnili návštěvní dny a v sobotu bylo zavřeno. Jelikož jsme měli asi dvě hodiny čas, tak jsme si dali rozchod.

Navštívili jsme místní cukrárny a věřte, že jsme se pořádně občerstvili. Potom jsme si vysvětlili pravidla hry a aby nebyly žádné zmatky s hranicí hracího území, tak jsme si ji společně prošli. Hra byla vcelku jednoduchá. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. Skupina A - Pašeráci a skupina B - Strážci území. Pašeráci měli za úkol přenést z jedné strany města na druhou papírovou ruličku, která představovala depeši, aniž by je některý ze Strážců „zabil“. (Za střelivo sloužily papírové

koule.) Úkol měli ztížený tím, že s depeši museli nejdříve vyhledat spojku (jeden z pašeráků), která se pohybovala po městě. Spojka depeši potvrdila a teprve potom mohla být depeše dopravena na druhý konec města. Když se pašerákovi povedlo depeši doručit, vzal si další a tu zase dopravoval na opačný konec města. Také Pašeráci měli papírové koule. Když trefili někoho ze Strážců, byl mrtev a musel jít do vězení. Ve vězení byl tak dlouho, dokud nebyl zabit třetí, první se pak vracel do hry. Jestliže se podařilo Strážci „zabít“ Pašeráka, tak ten mu odevzdal depeši. Pašerák se musel vrátit na jednu stranu města pro novou, teprve potom se mohl znovu zapojit do hry. Vítězem se stala ta strana, která na konci měla více depeší – Pašeráci přenesených, Strážci v území ukořistěných. Byly to parádní bitvy. Město osvětlovaly pouliční lampy, uličkami procházeli jednotlivci, jim v patách skupinky strážců, vzduchem lítaly koule. Prostě super. Hra trvala hodinu a potom jsme si vyměnili úlohy. Kdo ukořistil více depeší už ani nevím, ale to není vůbec důležité. Okolo osmé hodiny jsme šli na vlak a jeli do

klubovny. Po cestě jsme samozřejmě probírali zážitky ze hry, popisovali si, jaké kdo svedl bitvy. Do klubovny jsme dorazili asi v deset. Nohy mě bolely, jak bych šel 20 kilásků. Rotchild dovezl promítačku, takže za chvíli už běželo kino. Co se hrálo nevím, protože jsem za chvíli šel spát, ale někteří šílenci se vydrželi dívat skoro do tří nebo snad i déle. Chudák Rotchild. Co říct závěrem? Hra byla opravdu super. Opět se ukázalo, že v jednoduchosti je síla. A více lidí = větší bitvy, a to se vyplatí!

Tom

Malá pauza před výměnou týmu

• Vánoční schůzka (20. 12. 2003)

Letošní vánoční schůzka se nekonala jako tradičně v klubovně, ale letos jsme vyrazili do přírody. Sraz jsme měli v 10 hodin na konečné trolejbusů v Michálkovicích. Pořád nám ale někdo chyběl, tak Dávy řekl, že ještě chvíli počkáme. V 10.15 dorazil Tomáš s Evou, o několik minut později přijel Daneček s Bakem a až o půl jedenácté také dorazil Juroš s výmluvou, že nemohl najít klíče, a proto se nemohl dostat z bytu, a proto přijel pozdě. Pak jsme už konečně pod vedením Ládíka vyrazili. Někteří sice měli strach, že se nevymotáme ani z parku, ale vyšli jsme. Šli jsme dál, z kopce do kopce, zase z kopce a pak po trati až do lesa. Chvíli jsme šli lesem a dorazili jsme na takový malý opuštěný palouček uprostřed lesa u úzkého potůčku. Odložili jsme si věci, abychom mohli jít nasbírat dřevo na oheň. Vybrali jsme si stromček, pod který jsme v průběhu odpoledne odnášeli dárky. Tom nachystal šňůru na soutěž o nejlepší, nejhezčí, nejoriginálnější, nejpěknější, nejstylovější, nejnápadnější, nejpracnější PF. Před obědem jsme si šli zahrát hoňku, jejíž název si už bohužel nepamatují. Na oběd jsme měli ražniči z donesených zásob. S naplněnými žaludky jsme vyhodnotili PF. Na třetím místě byla Kečup, na druhém Kvitko

a na prvním se umístila Verunka. Vyrobili jsme si lodičky a pak jsme si šli zahrát ruskou schovku. A konečně to přišlo. Začlo se stmívat. Vytáhli jsme lampióny. Zapálili jsme lampióny. S rozsvícenými lampióny jsme vyrazili ke stromečku. Pod stromečkem byla spousta dárků. Všechny byly pěkné. U některých jsme se zasmáli, některé byly zase putovní. Všichni měli radost. Vydali jsme se domů. Po cestě jsme se ještě stavili k rybníků, na kterém jsme chtěli pouštět loďky, ale povětrnostní podmínky to nedovolily. Tak jsme toho po chvíli nechali. Já s Pažbou a Michalem jsme se vydali domů lesem, ostatní pohromadě do Michálkovic. Tím však naše schůzka definitivně neskončila. Okolo osmé jsme se sešli v klubovně, abychom si mohli pokecat, zazpívat, spapat cukroví a popřát si: *veselé Vánoce a šťastný nový rok.*

Chip

V soutěži Znalec kmenového dění za rok 2003 zvítězila Eva

• Zimní táboření v Želechovicích (27. – 30. 12. 2003)

Den první:

Bylo nebylo zimní táboření. Do Želechovic jsme vyjeli hned po vánočních svátcích, tedy 27. prosince. Sraz jsme měli v 6.15 v klubovně. Když jsme dobalili všechny věci (jako Dávy – perfektní spacák), pobrali jsme batohy, týpí, pily, sekery, Mímoně, ... a vyrazili jsme na

Příprava místa pro postavení týpí

hlavní nádraží. Teď nás čekala už dobře známá cesta do Želechovic. Po příchodu na tábořiště začali někteří vtípkovat, jestli máme správné klíče. Ale tentokrát naštěstí žádné problémy nebyly. Po cestě jsme si chvíli odpočinuli, pili jsme čaj, klouzali jsme se na zamrzlém potoce a pak jsme se vrhli na stavbu týpí. Po vybalení nejn nutnějších věcí jsme šli na dřevo. Když se pomalu začínalo stmívat, šli jsme do týpí. Tom rozdělal oheň a hned bylo příjemněji. Potom se rozpoutala debata o tom,

co kdo dostal k Vánocům. Docela mě překvapilo, že jsem byla jediná, kdo nedostal „něco pod křoví“. Pak jsme večereli a zahráli si Stupido. Samozřejmě se to neobešlo bez hádek (píše se „várnice“ nebo „varnice“?) Ale protože jsme byli unavení, šli jsme spát celkem brzy.

Den druhý:

Myslela jsem, že v noci zmrznu, ale ostatní vypadají celkem v pohodě. Že by za to mohl můj televizní spacák? Asi jo. Ale dám vám jednu malou radu: Pokud vám bude v noci zima a půjдете si (jako já) lehnout (i s karimatkou) blíže k ohništi, ráno dejte karimatku rychle pryč! Já jsem totiž nepočítala s tím, že někdo začne hned po ránu tak hajcovat. No, zkrátím to: karimatka mi ohořela a ne zrovna

málo! Když jsme se konečně vybalili ze spacáků, bylo už dost pozdě. Nasnídali jsme se a pak

jsme šli pořezat klády, co nám zbyly od včerejška. Pak jsme dřevo složili do týpí, a protože jsme ho měli hodně, pro další jsme už nešli. Šli jsme do týpí, hráli jsme na kytary a povídali jsme si. Začalo se stmívat, i když byly teprve asi čtyři hodiny. Nám to ale nevadilo, alespoň jsme měli více času na Stupido. A taky na pantomimu, při které Bradek dostal nové přízvisko - Gagarinův bratr. (Hm, ještě že ne kráva po obědě.) A stupido? Zase několik konfliktů, na které někteří budou ještě dlouho vzpomínat. Ještě chvíli jsme potom zabrnkali na kytary, někteří si zdřímli, pak jsme povečeřeli a šlo se spíkat.

Den třetí:

Dnes v noci bylo (v rámci možností) docela teplo. Měli jsme perfektní snídani (švédský stůl). Potom jsme se rozhodovali, jestli uděláme inity nebo ne. Ale protože skoro všechen sníh roztál a všude bylo bahno, do toho navíc přšelo, dohodli jsme se, že inity dělat nebudeme. Pak šla jedna skupina na procházku a do obchodu a my ostatní (Kečup, Radek, Vilém, Pažba, Michal, Lukáš, Juroš a já) jsme zůstali v týpí, hráli jsme na kytary a povídali si. Potom přišli ostatní a nastal oběd. Pak se pokračovalo v hudební produkci a byl večer. Tom už měl asi dost Stupida, a tak nás naučil novou hru, která se jmenovala Asociace. Pravidla popisovat nebudu, ono je to trochu složitější. Ale hra je to perfektní. Potom jsme večereli, následovala ještě trocha hudby, nějaká hra a spánek.

Elvis & Juroš učí Toma něco ze svého repertoáru

Bez komentáře, prostě není nad
pohodu v týpí

Den čtvrtý:

Dnešní den už se toho tolik nestalo, protože jsme odjížděli domů. Proto jsme ani nemohli nějak šíleně dlouho vyspávat. Každý si hned začal balit, abychom to všechno stihli. Hned po snídani jsme sušili deky, byly pořádně mokré, v týpí bylo páry jako v prádelně. Pak jsme uklízeli srub, sbalili týpí, rozebrali jsme si zbylé jídlo a hurá na vlak. Ještě jsme si koupili něco na zub, a pak už jsme (bez nehod) jeli do Ostravy. Samozřejmě za zvuků kytar. Z hlavního nádraží jsme odnesli věci do klubovny a spěchali jsme domů ...

Květuš

• Turnaj v ping-pongu (25. 1. 2004)

Sešli jsme se dne 25. ledna v 9.00 u Rotchildovy klubovny. Když jsem dorazil, většina už tu byla a trénovala. Asi za čtvrt hodiny svolal Rotchild nástup na zápis do skupin, které byly tři - Veteránky, Mladší muži, Starší muži. Po zápisu se již mohlo hrát. Zápasy celkem nic napjatého nenabízely, až ke konci si jedna Rotchildova členka při posledním napínavém zápase vykloubila nohu, a tak naběhla zdravotnice Gabka a začala ošetřovat. Zbytek zatím uklízel stoly v tělocvičně. Po uklízení začalo vyhlášení vítězů. V kategorii Veteránky

zvítězila Píпка, u mladších mužů byl vítězem Ondráš, druhý myslím Michal a dále nevím, v kategorii Mladí jinoši (Starší muži) zvítězil Laskonka, druhý skončil Bak a třetí Gorbi. Po

vyhodnocení jsme vítězům snědli čokolády a potom jsme se šli převlíkat a šli jsme domů. Jenom raněná sportovkyně musela počkat, až přijede sanitka.

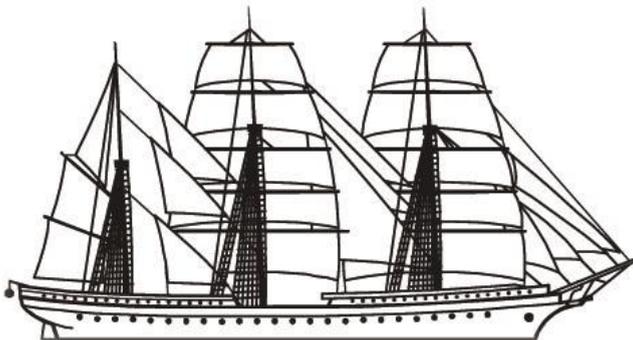
Dodatek: Samozřejmě se nehrálo u Rotchilda v klubovně, ale ve vedlejší tělocvičně.

Vilém

• Uzlařská regata (7. 2. 2004)

Tak na tu letošní jsme se připravovali od začátku ledna na každé úterní schůzce, někdy i v pátek, no a ti poctivější z nás trénovali i doma, více či méně. Myslím, že ke konci byli někteří jedinci přeuřzovaní, což na nich bylo vidět na první pohled. Pak 3. 2. jsme měli tradičně kmenovou uzlařskou regatu, sice jen stísněně v klubovně, ale už tam bylo vidět, kdo má jaké šance (a bohužel i nadšení). No a pak to vypuklo. V sobotu ráno měli kluci sraz v DDM už kolem půl osmé. Zapsali se, potrénovali, a pak očekávali nějaké ty výsledky. Šance byly celkem velké ... spousta dobrých vazařů. V lodnicích se nám nakonec

nedařilo, Lukášovi uniklo finále. No ale v kadetech bojovali za kmen ve finále všichni tři vazači - Pažout, Vilda i Radek. Nakonec skončil Radek čtvrtý a ti dva byli DISK. My jsme mysleli, že nás trefí. No ale už jeli finále mořských vlků další tři borci. No a co myslíte? Dávy čtvrtý, Juroš DISK a Tom, který v prvním kole uvázal nejlepší čas regaty (14,4) zase až na šestém místě, prostě nedařilo se. Nějak nám ještě chybí ten kousek štěstí, aby to klaplo. A v mořských vlčích vyhrál Tetka, který se zase po X letech objevil na regatě. No a pak jsme už tradičně zase slyšely ... baby, vy to musíte zachránit! V plavčících jely naše tři opice - Verča, Veverka a Terka, ale bohužel finále jim nevyšlo. Tereška sice váže výborně, ale je stejný trémista jako taťka. No ale v lodnicích Kečup všem vytřel zrak. Ve finále bojovala z 5. místa a nakonec obhájila loňské vítězství. V kadetkách vázala Květa, ale nedařilo

Jednou bude naše

se jí a nakonec na ni zbylo to nejblbější místo - deváté, takže ani finále. Evička musí ještě trochu potrénovat do příště, i když od loňska se hodně zlepšila. A ještě musím na tomto místě říct, že v kadetkách mohla za kmen bojovat i Pipka, ale jako jediná ženská z kmene nás zradila, asi se už připravovala na lyžák!, ještě jí to osladíme! No a nakonec vázaly mořské vlčice - Blecha a já. Obě jsme byly ve finále, ale byly tam i naše tradiční obávané soupeřky. Nakonec zvítězila vazačka ze Zlatých šípů a ta si pak odnesla ze superfinále i loď. Blecha v mořských vlčících skončila čtvrtá a já třetí. Kečup tak musela bojovat v superfinále za kmen sama, ale bohužel na výhru to nestačilo. Tak jsme počkali na vyhodnocení, pobrali ceny, rozloučili se s tím, že příští rok už to fakt vyhráme a vydali jsme se domů. My starší jsme to ještě vzali tradičně přes pizzerii, abychom to pořádně probrali a vyhodnotili.

Gabula

3. NÁMĚTY K ČINNOSTI

- Ptačí budky

Budka pro kalouse ušatého

Kalous nedává přednost určitému druhu lesa. Hnízdí v listnatých, jehličnatých i smíšených lesích. U nás nejde vysoko do hor. Hnízdo si sám nestaví, proto budku vystelte stařinou, příp. slámou. Zahnízdí většinou ve starých hnízdech dravčích, holubích apod. Mláďata zůstávají asi měsíc v hnízdě, potom vylézají do větví.

Polobudka pro kachnu divokou

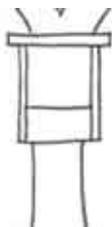
Stanoviště hnízda volí kačer, ačkoli je stavět nepomáhá. Hnízda jsou většinou umístěna v trávě, kopřivách nebo i na stromech v blízkosti vody. Budky se umísťují zpravidla na okrajích porostů vodních rostlin, a to na kůlech nad vodní hladinou tak, aby dno bylo cca 30 cm vysoko. Doporučuje se vložit do budky trochu suché trávy. Postupem hnízdění přibývá vrstva prachového peří. Koncem března a v dubnu snáší kachna osm až čtrnáct světle zelených vajíček.

Budka pro holuba doupňáka

Obyčejně mají svou domácnost hodně vysoko od země. Nedostatek dutin můžeme doupňákům nahradit vyvěšením vhodných budek, v nichž se tito holubi bez velkých rozpaků usazují. Nápadné jsou rozdíly ve výstelce v přirozených dutinách. Tak i u budek se může stát, že si doupňák vystele budku až k otvoru, jinde snese holubice vejce téměř na holou podlahu. V době, kdy se líhnou mláďata (2-3 dny), se nesmí holub vyrušit, jinak by hnízdo opustil. Budky se vyvěšují do korun vysokých stromů. Jsou otevíratelné pro potřebné čištění.

Budka pro poštolku

Kde dojde k přemnožení hlodavců, tam se vyskytuje poštolka nejvíce. Poštolky hnízdí jednou za rok. Hnízdo poštolky nemá výstelku. Nejvýš je spoře vystláno chlupy, myšimi kožíšky apod. Samička snáší koncem dubna nebo počátkem května 5 - 6 vajíček. Mláďata se líhnou za cca 30 dní po usednutí na hnízdo. Poštolka spotřebuje denně tři až čtyři myši nebo hraboše. Dále poštolka pohubí i spoustu většího hmyzu, jako kobylek, chroustů apod. Poštolka je z hospodářského hlediska velmi užitečný pták.

text připravila Eva s použitím časopisu Lesu zdar, kresby Kečup

• Symboly naší republiky - Čin 2D1 - podmínka a)

Taky vás pokaždé na ROP nabádají, abyste více zaměřili svou pozornost na činy druhého světa, ale vy jste ještě nepřekonali svůj ostych před přírodními vědami a naukami? Tak právě vám jsou

určeny následující informace, které pro vás byly sebrány z literatury. (Ale samozřejmě i pro všechny ostatní, kteří se chtějí jen tak dovědět něco nového.)

Historie státní vlajky:

18. 10. 1918 Washington (dům předsedy čl. vlády prof. Masaryka v 16. ulici) – poprvé oficiálně vztyčena československá bílo-červená vlajka (dva vodorovné pruhy o stejné šířce). Zároveň vydáno prohlášení nezávislosti

představitelům USA.

1918 – 1920 platí oficiálně bílo-červená československá vlajka.

Duben 1919 ustanovena komise pro vytvoření státních symbolů složená s předních znalců z oboru heraldiky, historie, archivářů, výtvarných umělců, univerzitních profesorů. Význ. osobou Jaroslav Kursa (koncipista státního archivu). Komise se shodla na 3 státních barvách (navrhnutých Kursou) – bílá, červená, modrá – barvy obecně slovanské, zároveň i slovenské a moravské (modrá). Návrhy různých podob státní vlajky, Kursa navrhuje bílo-červenou vlajku s modrým klínem (na návrhu se dále podíleli např. univerzitní profesor Gustav Friedrich, umělecké zpracování prof. Fr. Kysela). Proti tomu například českoslovenští odbojáři, kteří chtějí vlajku zahraničního odboje – na způsob vlajky USA – s bílými hvězdami. 29. 2. 1920 Ústavní listina uznává tři státní barvy, zákon č. 252 z

Malý státní znak

30. 3. 1920 – první pevné stanovení státních symbolů, vč. vlajky – vše podle návrhů J. Kursy. Bílá a červená barva – tradiční české barvy, modrá – symbol moravský, především ale symbol slovenského národního hnutí. Klín na vlajce někdy interpretován jako symbol slovenských hor, ve skutečnosti ale tradiční česká heraldická figura + při použití na vlajce – prý ideální geometrická kompozice.

1930 – zavedeny zvláštní vlajky pro vojenská plavidla a později i hodnostní a služební vlajky – úpravou státní vlajky (doplnění st. znaku

apod.)

Vlajka s klínem se používala až do vyhlášení Protektorátu (většinou až do podzimu 1939), jen v některých městech se už používá bílo-

červená zemská vlajka. Pak pokusy včlenit hákový kříž do čsl. vlajky s klínem.

Vládní nařízení ze září 1939 (platné od října t. r.) – vznik vlajky Protektorátu Čech a Moravy – bílo-červená- modrá (vodorovně pruhy stejné šířky) – návrh českého heraldika K. Schwarzenberka.

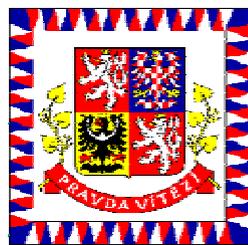
Slovensko (odtrhlo se v červnu 1939) – bílo-modro-červená trikolóra jako st. vlajka.

Čsl. vlajka s klínem používána v zahraničních legiích, odboji. Po skončení války (1945) a obnovení Československé republiky znovu oficiálně užívána vlajka s klínem.

Na konci 50. let snahy upravit st. vlajku po vzoru vlajky SSSR, naštěstí neprošly.

V červenci 1960 – nová Ústava – vznik Československé socialistické republiky – státní vlajka s klínem zůstává, ale změny např. na vlajkách pro vojenská plavidla. (Pozn.: Korunku nad hlavou českého lva na st. znaku nahrazuje rudá hvězda.)

1968 – federalizace republiky – další pokus o změnu st. symbolů, návrhy české bílo-červené vlajky a slovenské trikolory + jedné federativní vlajky + změny znaku – nerealizováno.

Vlajka prezidenta republiky

Velký státní znak

1990- zákon z dubna t. r. – ustanovení užívání 2 národních vlajek – česká – bílo-červená, slovenská – bílo-modro-červená (trikolora), federativní – vlajka s klínem.

Zákon ze 17. 12. 1992 – o změně st. symbolů, platnost od 1. 1. 1993 – po rozdělení ČSFR – dnešní podoba české vlajky – s klínem, slovenská – trikolora s vloženým slovenským znakem.

Rozdíl mezi vlajkou a praporem

-vlajka se vztyčuje vždy na stožár pomocí lanka
-prapor je připevněn na žerdi a s ní se upevňuje do stojanů, držáků

-vlajka má zákonný poměr stran – šířka : délka = 2 : 3, klín sahá do poloviny délky

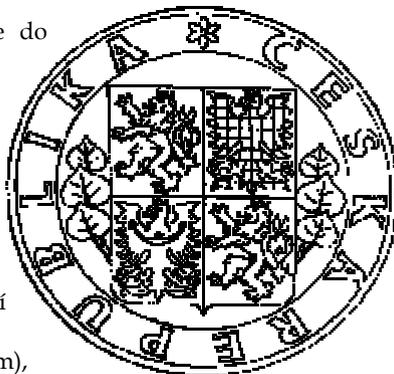
-prapor bývá větší než vlajka, poměr stran není zákonem stanoven, ale klín sahá také vždy do poloviny délky, prapor je vždy ve stejných barvách jako vlajka a ve stejném grafickém rozložení

-použití vlajky je dáno přesnými zákonnými předpisy, nesmí se používat k dekoraci, k tomu slouží prapory

-prapory se dále rozlišují na: praporky (strany do 0,5 m),

-praporce (jeden rozměr do 1m), prapory (všechny rozměry nad 1 m), autostandarty – malé praporky na autech hlav

států, standarty – menší, většinou vyztužené praporce, které používají čestné, gardové, motorizované, dělostřelecké, ... jednotky

Státní pečeť

Používání vlajky a praporu

pro užívání vlajky existují závazná pravidla, zneuctění nebo zničení státní vlajky je chápáno jako urážka státu nebo i podnět k vyhlášení války jednotlivci i organizace jsou povinni vážit si st. symbolů, chránit je a nedopustit jejich znevážení či poškození při vyvěšení st. vlajky je bílé pole nahoře státní vlajka se vztyčuje rychle, spouští pomalu (hraje-li hymna, pak tak, aby při jejím skončení bylo možno vlajku odvázat) na znamení smutku se spouští „na půl žerdi“ – u malých stožárů skutečně do poloviny, u velkých stožárů – na tři šířky vlajky od vrcholu stožáru vlajka se vztyčuje po východu slunce, před západem se spouští, pokud je vyvěšena přes noc (státní návštěva apod.), pak musí být osvětlena a střežena při vztyčování i spouštění se vzdává vlajce úcta – stojí se čelem k vlajce, civilní občané smekají za bouře, vichřice, ... se vlajka rychle spustí bez ceremonií a později se znovu důstojně vyvěsí při užívání se vlajka nesmí dotknout země ani vodní hladiny, udržuje se v čistotě, dobrém stavu státní vlajka visí vždy na samostatném stožáru, pokud se vyvěšují i jiné vlajky (př. prezidentská), čestnější místo má st. vlajka, všechny mají ale stejnou velikost, stejné barevné provedení, ...když se vyvěšují různé státní vlajky, česká je na nečestnějším místě, tzn. první v pořadí, ostatní za ní abecedně podle názvů států v češtině, všechny ve stejné výšce, česká st. vlajka se první vztyčuje a poslední spouští st. vlajka se nepoužívá k dekoraci, k tomu slouží st. prapor, k němu se ale nepřidávají další

ozdoby (stuhy, květiny, jiné vlajky apod.) při státním pohřbu se na rakev může klást prapor (klínem k hlavě a bílým polem k pravé ruce), před spuštěním do země nebo žehem se prapor důstojně snímá při dekoračním použití praporu ve vodorovné poloze - bílé pole nahoře, modrý klín vpravo z hlediska zdobeného objektu při svislém užití - klín nahoře a bílé pole heraldicky vpravo, tedy z hlediska zdobeného objektu na autech je praporek umístěn vpravo ve směru jízdy je-li nesen st. prapor v čele průvodu, prokazují lidé úctu zastavením, smeknutím, je-li spolu nesen vojenský prapor, pak vlevo od státního praporu na budovách se vlajky a prapory umísťují na čelní stěně, hlavním průčelí, na čestnějším místě - vpravo z hlediska budovy, objektu, na volném prostranství vpravo z hlediska tribuny, mluvčího státní prapor se nesmí před nikým a ničím sklonit (x od vojenského praporu, který se při st. pohřbu sklání před představiteli státu) na plavidlech se st. vlajka vyvěšuje na zádi, na přídi je vlajka země, do níž loď pluje, loď se zdraví spuštěním a znovu vyvěšením vlajky, první zdraví menší nebo vojenská loď, je povinnost na pozdrav odpovědět, na noc se vlajka stahuje, pokud v noci vyplouvá loď z přístavu, pak se vztyčenou vlajkou, kterou později spustí vojenské, služební a hodnostní vlajky se vyvěšují samostatně nebo se st. vlajkou (ne st. vlajka s městskou, spolkovou, ... vlajkou) vlajky mohou vhodným způsobem užívat jednotlivci i sdružení

Jaké jsou vlastně státní symboly ČR:

- velký a malý státní znak, státní barvy, státní vlajka, vlajka prezidenta republiky, státní pečeť a státní hymna. Podrobný popis státních symbolů najdete v zákoně č. 3/1993 Sb. ze 17. 12. 1992 o st. symbolech ČR, který je součástí Ústavy.

S použitím literatury: Československá státní a vojenská symbolika (Z. Svoboda) a Ústava a ústavní řád ČR, I. díl, komentář

Blecha

4. PRO POBAVENÍ

• Novoroční anketa (Květa)

Zjišťovala jsem, jak někteří naši členové prožili loňský rok:

- 1) Co tě v loňském roce nejvíce potěšilo?
- 2) Co tě v loňském roce nejvíce naštvalo?
- 3) Co bys oproti loňskému roku změnila?

Ketchup:

Kmenový rok

Naštvali ji lidé: Eva, Juroš, Radek, Dávy, Pažba

Potěšila jsem se sama (a Bleška, máme něco společného)

Bradek:

Myslím, že mě nepotěšilo v minulém roce nic.

No, nejvíce mě asi naštvalo, když mi můj drahý otec zakázal kmen. Raději bych neměnil nic. Jak někdo říká: osud si nevybírá.

Gabula:

Putovní tábor

Zase jsme nezískali loď na uzlařské regatě.

Změna tábořiště a klubovny.

Vilém:

Že jsem se dostal na školu.

Asi brácha, ale ten mě štve furt.

Už bych chtěl vyhrát regatu.

• Ohlasy prvního vysvědčení

Ten čas ale letí! Zdá se mi, že to není ani týden, co jsem psala do Všežvěstu o mém prvním školním dni. A přitom už uběhlo půl roku a my jsme dostali naše první vysvědčení na nové škole. Co o tom říct? No, určitě jsem byla spokojená. Tedy zatím. (Pro ty, kdo nevědí-měla jsem čtyři dvojky.) Je mi ale líto těch, kterým se první pololetí moc nedařilo a byli zklamaní. A že takových lidí znám dost. Já se je snažím povzbudit, že tohle je teprve první vysvědčení

a druhé pololetí bude určitě lepší. A taky si myslím, že škola je sice hodně důležitá, ale nejdůležitější je něco úplně jiného. A co tak říct o prvním půlroku na novém působišti? Myslím, že školu jsem si vybrala dobře. Poznala jsem spoustu nových lidí a taky jsem se samozřejmě už hodně naučila. Na profesory (tedy pardon: UČITELE, omlouvám se, Dávy!) jsme si už zvykli, už zhruba víme, co od každého můžeme očekávat. Ale budeme mít novou

angličtinářku/angličtináře a dějepisářku/dějepisáře. To jsem hodně zvědavá. A spolužáci? No, vlastně je nás 29 holek a 1 kluk, takže těch spolužáků moc nemám, převažují spolužačky. Zatím nikdo neodešel a vypadá to, že bychom mohli být docela dobrá parta. Zatím jsem neviděla, že by někdo někomu nepomohl. Myslím, že pokud se nic nezmění a bude to takhle dál, tak to bude jen a jen dobře.

Květa

Každý půlrok přichází na řadu ohodnocení našich dovedností ve škole. Pro některé je to čas, kdy mohou ukázat rodičům, jak na tom jsou, ale pro některé to může znamenat například zkažený víkend či prázdniny. No, začalo to nějak tak, že jsem se přihlásil na SPŠ Kratochvílova. Mým rodičům jsem říkal, že je to jedna z nejtěžších škol v Ostravě a oni jen kývli hlavou. Po začátku školního roku mě začala kostit moje učitelka Marie Kubíčková. Po jejím zkoušení jsem pomalu nevěděl, jak se jmenuji. No a už jsem v tom pěkně lítal. Pak se najednou blížil konec pololetí a mí rodiče se pomalu začali

ozývat. Můj otec věděl, co ho čeká, a věděl, do čeho jde. Mamka jen kroutila hlavou a přemlouvala mě, ať se více učím. Tak jsem se učil. V hodně předmětech jsem se zlepšil. Ale čtyřkám jsem se nevyhnul, původně jsem čekal pouze jednu, ale to by přece nebyla Maruška, aby mi nedala další, ne? Tak mé vysvědčení mělo nakonec dvě čtyřky, čtyři trojky, čtyři dvojky a jednu jedničku. Mí rodiče byli celkem spokojeni, (no, dá se to tak říct). Jen taťka byl překvapen z té mé druhé čtyřky. Pak se mi do konce dne jen smál a měl provokativní připomínky. Dá se říct, že jsem z toho vyšel ve zdraví. Nic zvláštního se po mém vysvědčení nestalo. A jak vidíte žiju.

Bradek Love

Často mi říkali: *Poček, to tě přejde!*, když jsem s nadšením chodil ty první nádherné dny na mou novou střední školu. Ale já nevěřil. To přece není možné, abych neměl rád školu, kterou jsem si vybral. Zpočátku to šlo velmi lehké. Učitelé byli hodní, učivo lehké. Tak to vydrželo asi měsíc, tedy do října. Od té doby, jako by ze mě vymizelo veškeré nadšení. Z jedniček se staly dvojky, z těch pak trojky a sem tam se objevila i nějaká ta čtverka. Pětkám jsem zatím statečně odolával. Uběhlo půl roku a jedničky jsem už tolik jako předtím nedostával. Zato jsem vyfasoval „kulu“ z francouzštiny a spoustu čtverek ze psaní na počítači (zkráceně PEK). S tímto předmětem to šlo ke dnu velice rychle. Týden před uzavřením známek jsem stihl nasekat tolik pětěk, jako nikdy za celý život. Je to jasné, na „výzo“ bude minimálně jedna čtverka. A těch trojek! Dějepis, čeština, francouzština, to všechno

byly mé rizikové předměty. Jak to říct doma? Šel jsem na svoje rodiče velice pomalu, abych se vyhnul případné újmě na zdraví. „No, víte, dneska mi učitelka z PEKU oznámila, že dostanu na vysvědčení čtyřku,“ řekl jsem velice opatrným tónem mamce. Ta se naštěstí jen usmála a dodala, že to je ta nejbližší čtvera, jakou jsem dostal. Taťka pak jen překulil oči a dál se radši nevyptával. To mi asi zachránilo život. Tato „židle“ se na mém prvním vysvědčení skutečně objevila, ale zato trojku jsem dostal jenom jednu, a to z dějepisů. Velice mne však potěšila jednička z ekonomiky a obě dvojky z cizích jazyků (ANJ, FRJ). Celkem jsem tedy dostal jednu čtverku a trojku, sedm dvojek a pět jedniček. V průměru to činí asi 1,87, a to není zas tak hrozné. Příště to, doufám, taky tak dopadne.

Pažba

Není to zas tak dávno, co jsme měli v našem časopise téma „Můj první školní den“, a už abychom psali o celém pololetí. Z prvního pololetí jsem měla strach. Nové prostředí, noví lidé, ale v mém případě tohle nebyl ten nejhorší problém. (Kdo mne zná, ten chápe.) Hned v prvním týdnu jsem zjistila, že to není ani zdaleka takové, jako na základní škole. Tam vás nechají nejméně do konce září, abyste se zvládli aklimatizovat. Kdežto střední škola, to je jiné kafe. 3. září nekompromisně podusit minimálně 3 dušičky u

tabule v každém předmětu. Ze začátku to byl docela maras, ale časem jsem přišla na záludnosti střední školy. Seznámila jsem se s naší třídou, školou a přišla na to, jak se každá profesorka chová. Dneska už je to pro mne daleko lehčí, i když úkolů a učiva přibýlo. Mám za sebou první pololetí, které pro mne dopadlo poměrně dobře, ale musím uznat, že kdybych se víc snažila, dopadlo by určitě lépe. Naučila jsem se mnoho nových věcí, poznala nové lidi a přišla o mnoho volného času. A ještě jedna taková malá rada pro budoucí středoškoláky na závěr: Nepodceňujte to a začněte makat už od začátku, protože potom už to nedoženete!

Pipka

• Minisoutěž

V dnešní minisoutěži jsem se vydal přímo jedné známé rodiny, abych vylákal fotografie všech bydlíčích. Takže namáhejte paměť a nezapomeňte hlasovat. Vylosovaný výherce získá příští číslo časopisu v barvě a k tomu návrh 2l KOFOLY. **Vlevo (1) máma, uprostřed otec (2) a vpravo dcera (3).**

• Něco k protáhnutí mozkových závitů

Testík (připravila Pipka)

1. V malé lóži je:

- a) 6 hodností
- b) 7 hodností
- c) 8 hodností

2. V prvním světle jsou činy, zaměřené na:

- a) tělesnou zdatnost, sport, cestování
- b) vědomosti, intelektuální schopnosti

c) představitivost, estetiku, umění, zručnost

3. Jaká je internetová adresa kmene Wabash?

- a) wabash.jentak.cz
- b) wabash.naopak.cz
- c) wabash.jinak.cz

4. Ve čtvrtek se pravidelně scházíme kvůli:

- a) pravidelné schůzce
b) lakrosu
c) vyráběcí nebo hrací schůzce

- a) kmenovou regatu
b) dobývání Vikštejna
c) vítání jara

5. Letos vyhrála soutěž o Znalce kmenového dění:

- a) Kečup
b) Květa
c) Eva

9. Nejstarší člen našeho kmene?

- a) Tom
b) Dávy
c) Bigfoot

6. Kolik členů našeho kmene navštěvuje střední školu?

- a) 6
b) 7
c) 8

10. Latinský název Tussilago farfara L. je pro?

- a) smetanku lékařskou
b) sedmikrásku chudobku
c) podběl lékařský

7. Náš kmenový časopis se jmenuje:

- a) Vševěd
b) Všežvěst
c) Vševím

Řešení: 1b, 2a, 3c, 4b, 5c, 6a, 7b, 8c, 9a, 10c

Hodnocení:

10 -9 Perfektní! Víš vážně o všem!

8 - 5 Je to ještě třeba doladit

5 - 3 Pozor! Žádná sláva!

2 - 0 Musíš se ještě opravdu hodně učit.

8. Kterou akci máme pravidelně každý rok ve stejný den?

Osmisměrka (připravila Květa)

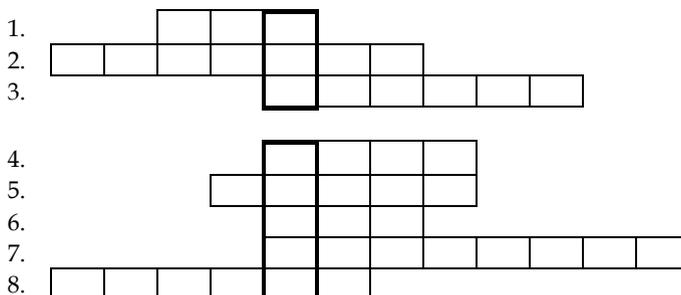
A Š Z P Y L A P U D
K A P K T E U A B L
K T C E Á L E P A A
O E Z A K E L Í B H
N Y N A R K U R I A
C M E T L A O E Č E
E E L E N A U K K R
R V P T N E O V A U
N O E I O T S U R T
P R C S K L E C I E

Legenda:

-AŠ-DLAHA-ESO-KAT-KONCERN-LELEK-METLA-ORBA-PUD-BÍLEK-ELENA-INA-KAZ-KRA-LUP-NECKY-PAPÍREK-PYL-BABIČKA-EPIK-KARI-KLEC-KUR-LEP-OJE-POPEL-SEN-ŠPEK-TRUST-VOR-TETA-TUR-TIS-TY

Tomášova křížovka (připravil Tomáš)

1. Král zvířat
2. Patří mezi ně šneci
3. Základ společnosti
4. Základy života: Živiny, vzduch a ...
5. Nejrychlejší doprava po Praze
6. Pluje po vodě
7. Máme tam schůzky
8. Mají ho želvy

• Drbárna (BF a Blecha)

- Juroš se hodlá hlásit na tři vysoké školy. Vzhledem k průměrné výši poplatku za přihlášku: 500,-- Kč to znamená, že vyhodí nejméně 1000,-- Kč.
- Evu nějak moc ničí něčí bacily. A nebo to nejsou bacily...?
- Pažout zve Pipku večer k sobě. Jelikož Pipka nemá čas, vypadá to, že si Pažout bude muset pořídit (aspoň) internet.
- Stav Dávyho ledničky v 18.57 dne 22. 2. 2004: olivy, dva jogurty, fůra sádla, lískooříškový krém, šlehačka, sýr, nějaká zelenina, mléko, červené víno a dva netopyři. (Naštěstí má v mrazáku dvě pizzy.)
- Laskonka se ukázal jako pořádný chlap, teda aspoň na regatě.
- Gabčiny želvy přešly z vody na kafe. Jinak by se v něm asi nekoupaly.
- Olomoucký tragéd má v Ostravě nového příznivce (-kyni) a chystá v Ostravě koncert (4. 3., 19.00).
- Pažout zahajuje kurz břišních tanců pro široký okruh zájemkyň přiměřeného vzhledu a věku. (Odbornou konzultantkou bude jeho mamka.)
- Bowling, takovou blbou hru, by Nad'a nikdy nehrála.
- Kdo zaváhal - nejel do sauny = kdo nejel do sauny - zaváhal!
- Pažout a Pipka jsou pěkní. (Šmejdi!). Tuto rubriku měli zpracovat oni, ale jelikož nic nedodali, tak se musel časopis spolehnout na ověřené zdroje a průzkum terénu.

• Ze života nadšeného woodcraftera

To jednou takhle zjara zase potká Dávy Toma a ptá se ho: „Tak co, jak se máš? A cos vlastně dělal celou zimu, že jsem na tebe nenarazil u žádných „číňanů“, v antikvariátu, bazaru, ani ses nestavil na kafe?“

„Ale,“ mávne rukou Tom, „ani nemluv.“ „Konečně jsem si splnil svůj sen a za skvělou cenu jsem koupil takovou parádní malou dřevěnici v Beskydech, nic velkého, ale strašně jsem se těšil, jak se tam na zimu s Nad'ou a Terezou přestěhuju ...“

„No tak to muselo být super, to už je mi jasné, proč jsi nebyl nikde k sehnání, a tak co, povídej, kdy mi ten zázrak ukážeš?“

„No, asi už nikdy, já tu chalupu zase prodal!“
???

„To bylo tak: asi v půlce října jsme se nastěhovali a říkali si, hlavně já jsem říkal, jak je to tam krásné. No a společně jsme se těšili, až okolní vrcholky hor pokryje sníh a my vyrazíme na běžkách do okolí. Beskydy jsou tím nejkrásnějším místem na zemi. Podnikali jsme (zatím pěšky, nebo i na kolech) výlety do okolí a viděli přitom několik jelenů. Ti byli fakt nádherní. Byl jsem přesvědčený, že jelen je jedno z nejúžasnějších zvířat na zemi. Brzy měla začít

lovecká sezóna a já jsem nemohl pochopit, jak může někdo zabít něco tak překrásného, jako je jelen. Kéž už by začalo sněžit, přál jsem si. Pak jednu noc konečně nasněžilo. Probudil jsem se a vše bylo pod jiskřivou sněžnou pokrývkou. Nádherna! Jako na vánočním pohledu!

Proházel jsem příjezdovou cestu a uspořádali jsme rodinnou koulovačku. Potom projel kolem sněžný pluh a musel jsem znovu proházet příjezdovou cestu. Prostě jsem to tam zbožňoval.

Další noc připadl čerstvý sníh. Sněžný pluh si zopakoval žertík s příjezdovou cestou, ale to mně nemohlo zkazit náladu, během chvilky jsem ji znovu proházal. Příští noc opět napadl další sníh. Kvůli zahrnuté příjezdové cestě jsem se nedostal do práce, což

nebylo zas tak zlé, ale byl jsem totálně mrtvý z přehazování sněhu. Za ... sněžný pluh. A pak znovu napadlo ještě více toho bílého marasu. Ruce jsem měl samý puchýř od práce s lopatou. Věděl jsem tutově, že sněžný pluh čeká někde za rohem, až zase proházím cestu. Šmejd jeden! A pak byly Vánoce, fakt veselé, s dalšími přívaly sněhu. Přál jsem si jenom dostat do ruky toho, co řídil ten pluh a pořádně ho nakopat do pr ... Přece mohli tu zas... silnici posypat solí a prostě rozpustit ten bílý sajrajt. Jenže znovu napadly kupy sněhu a já nemohl tři dny vystrčit nos z domu, kromě chvílí, kdy jsem odhazoval sních, jakmile projel pluh. Nakonec jednou i pluh uvízl v závěji a ten de... řidič si přišel ke mně půjčit lopatu. Řekl jsem mu, že jsem jich už šest zlomil, když jsem prohazoval zahrnutou příjezdovku, a nakonec jsem ho mlátil tou sedmou, dokud nezdrhnul. Když v únoru trochu povolily mrazy, podařilo se mi přece jen se vyhrabat z domu. Smetl jsem z auta ten hnusný bílý bordel a jel do obchodu pro nějaké jídlo. Na zpáteční cestě mi vběhl pod kola jelen a já už nestačil zabrzdít. Na autě škoda deset tisíc. Ty bestie by měli úplně postřílet, že je v sezóně nevymlátili všechny! Tak jsem zase jel do města - do servisu. To bys neřek, jak může auto za jednu zimu zrezivět od té blbě soli, co tím ty prasata sypou cesty. No a nakonec jsem tu boudu prodal prvnímu zájemci, tomu chlápku ze servisu a odjel zpátky do Ostravy za ženou a dcerou, ty totiž zdrhly hned po Vánocích. Teď teprve vidím, jak je Ostrava krásné město, a jak někdo může žít v takové pr... jako jsou Beskydy, to asi nikdy nepochopím..."

podle textu dodaného Gabkou zadaptovala Blecha

• Vtípky

Gabula: Sluníčko, dal jsi želvičkám do želvária čistou vodu?

Sluníčko: Nedal!

Gabula: Ale proč ne, když jsem tě tak pěkně prosila?

Sluníčko: Ještě nevypily tu, co tam mají!!!

To zas jednou přišel Rošťá pozdě na schůzku a Tom mu mírným hlasem domlouvá:

„Rostíku, schůzka začala před hodinou, můžeš mi říct, proč jsi přišel tak pozdě?

-Ále, jeden děda ztratil na cestě pětistovku, tak jsem mu ji pomáhal hledat.

- No tak to je od tebe hezké, to tě chválím. A našel jsi ji?

- Já jo, ale ten děda ji ještě hledá!

Kachňák potkal jednou večer svého nového kámoše Juroše:

- Kam jdeš s tou baterkou?

- Přece na rande.

- A na co máš tu baterku? Když já jsem chodil za Brunhildou, tak bez baterky.

- No, to jsem si hned pomyslel, když jsem ji tuhle prvně viděl!

Nad'a: Honem, val pro doktora, Tereza spolkla jehlu!

Tom: A to musíš tak hysterčit? To nemáme jinou?

zaktualizovala Blecha

5. MIMOKMENOVÉ AKTIVITY

• Silvestr

Zrovna se psal 31. prosinec, když (jako každý rok) jsme se vydali směrem do rychvaldské pískovny opéci párky (v případě mladších) a hodit tzv. „něco do zily“ (v případě starších). Tento den se opékání zdařilo a sněhu taky něco málo napadlo. To však není ta hlavní událost tohoto dne. Jelikož kromě mě byl v pískovně taky Vilém Fusek, rozhodli jsme se udělat odpoledne parádní „počítačovou pařbu“ – pro méně vzdělané – chtěli jsme spojit počítače síťovým kabelem a hrát tak proti sobě, každý u svého počítače. Jak jsem řekl, je nutno počítače spojit kabelem, a to ne ledajakým. Má být sice síťový, ale k tomu ještě křížený. S touto akcí jsme počítali již dopředu, takže jsme jeden vyzebrali od Láďínka (Bigfoota). Ten řekl, že se pro něj máme stavit, až ho budeme potřebovat, a tak se taky stalo. To vše je zatím v pořádku. Jdu teda k Láďovi pro kabel, ale co se neděje? Gorbi doma neměl ten kabel, který si prý natrvalo půjčil ze SPŠ Kratochvílova, ale jenom obyčejný nekřížený. Všichni víme, že Láďa je dokonalý kutil, a tak vykutil z nekříženého kabelu křížený. Prostě ho rozstříhнул a překřížil drátky. To je ještě pořád slabý odvar. K večeru jsme s mamkou zajeli k Lajošům pro Vildu a jeho mašinu. Už od prvního pohledu na kabel dostal Vilém nepřilíš veselou náladu. No co, nějak už to přežijem. Za chvíli dorazil i Bradek. Pěkně jsme pozapojovali computery a jde se na to. Nebudu podotýkat, že se nám klepaly ruce nadšením. A ejhle! „Mi nesvítí síťovka,“ řekl Vilém. Podívám se na tu svoji a ta taky nesvítí. Vyzkouším zastrčit kabel znovu, ale nějak to nejde. Mám špatnou síťovou kartu. A do ... , jsme v ...! Kdo tak může mít jednu síťovku navíc? Dávý! Nasedneme tedy do auta (já, Vilém a Brado), bráchy necháme doma a už si to s taťkou šineme k Dávymu. Pro jistotu vezmu kabel s sebou. V tuto chvíli se už Vilémovi tvoří zlostí pěna u pusy a Bradek se jen lehce usmívá. Dorazíme tedy na místo. Dávý mi ochotně půjčí síťovku a já, ještě před odchodem ho poprosím, ať se podívá na kabel, jestli je vše v pořádku. „Ale, ale, hoši, tak tady mi něco nehraje!“ Vyznělo z úst Dávýho. Naštěstí u něj byl i Juroš a oba se shodli na tom, že je to zapojené úplně špatně. Začneme tedy pátrat na Dávysovém počítači, jak to vlastně má být. Jenomže kde nic, tu nic. Nakonec Dávys zavolal Láďovi, který asi ještě spal (19.00) a zeptal se ho, jak to zapojil. „Já si myslím, že to tak má být,“ řekl Láďa. Vilém, ten už bral zápalky a benzín a chtěl jít Bigorovi vypálit barák. Ni nic, hledáme dál, ale pořád samá voda. Naštěstí se Láďa brzo probral a koukl se do své soukromé sbírky učebnic (alias Postav si vlastní anténu, zesilovač a síťový kabel), kde tyto vzácné údaje našel a zavolal nám. My jsme tyto instrukce (po Láďově radě, kde máme hledat) využili a Juroš nám kablíček zapojil tak, jak má být. V klidu a s nadějí, že si přece jenom zapaříme, jsme se odebrali domů, kde už nás čekal Michal s Lukášem. Kabel byl sice zapojený dobře, ale nesmělo se s ním ani hnout, protože jinak nefungoval, a tak jsme ho obcházelí a pařili a pařili (jela nám jen jedna hra) a úplně ztratili pojem o čase. Před půlnocí přišli Lajoši se Žvakama, a tak jsme Silvestra oslavili s nimi. Na ohňostroj jsme se vykašlali a zase jsme pařili, až nám málem vypadly oči z důlků. Ráno můj ochotný tatínek (nebo mamka – teď už nevím) odvezl Viléma, Lukáše a jejich stroj k nim domů. Tak to by byl asi celý můj Silvestr. Malá rada na závěr: Jak sestrojít křížový kabel? Propoj první s třetím a druhý s šestým!

Pažba

- Inity

Sešli jsme se v klubovně, protože bylo nutno ještě odnést deky k Tomovi na chatu. Vzali jsme deky a ještě pár dalších věcí a vyjeli. U Toma na chatě jsme si odložili batohy a šli do lesa na místo, kde se měla sauna konat. Po cestě jsme se trochu pronesli, protože jsme nesli deky a kýble na vodu. Cesta byla úplně zasněžená, a proto není divu, že jsme odbočili na most trochu dříve, než jsme měli, a zapadli. Pak jsme se museli trochu vracet a jít dál tentokrát za Tomem. Pak jsme dorazili na místo. Okamžitě se začali hledat kameny k ohništi, odhrabávat sních okolo ohniště. Mezitím, co šel Tom a Bak na pruty, tak jsme odhrabali sních z místa, kde měla stát sauna. Pak už jen stačilo jít na dřevo a pěkně ho nařezat, aby měl Dávy čím topit. Tak se šlo. Dřevo se pod tím sněhem těžko hledalo. Když

Příprava dřeva. Tom se snaží vykutit oheň.

j sme se domnívali, že tam už žádné dřevo na zemi není, tak se šlo kácet. Padlo pár malých doubků. Pak se dřevo nařezalo a udělaly se z něj takové malé hromádky. Pak začal Davy topit, poblíž toho ohně se nedalo ani projít, jaký to byl žár. Davy si chtěl asi připadat jako v práci poblíž vysokých pecí. Samozřejmě za chvíli došlo dřevo, tak jsme si pěkně mákli při řezání. Když už byly kostky pořádně červené a kostra postavená, začaly se na ni dávat deky. Pak se kameny naládovaly do díry a už jsme se mohli začít svlékat. Ještě před vstupem nám Tom všem požehnal s vůní šalvěje. Při vstupu do sauny jako bychom dostali facku. Když jsme

se tam všichni naládovali, zavřelo se a začala se na kameny lít pomalu voda. Ze začátku to bylo celkem fajn, ale pak začal být teprve hukot. Po chvíli se tam ani nedalo dýchat. Pak se muselo otevřít a my se ven vyvalili jak mrtvolky. Někteří se šli hned zchladit do řeky a jiní jen pomalu vychládali. Pak přišlo další kolo. Podle mě bylo nejsilnější, ale vydrželi jsme tam déle, než při prvním kole. Další kolo už bylo hodně slabé, v sauně byla perfektní teplota, tak 20 stupňů. No prostě pokojová teplota. Tak už začala být zima, tak jsme vylezli a šli se k ohni ohrát. Někteří blázni si šli ještě skočit do řeky. Nesmím zapomenout, že když jsme po sobě uklízeli a balili věci, tak se Jurošovi ztratil náhrdelník z Maroka. Byla tma, byla tma, a tak jsme hledali všichni, pak se zjistilo, že předtím, než jsme vlezli do sauny, tak si ho dal do boty, a jelikož měl na sobě několik vrstev ponožek, tak ho v té botě necítil. Později někdo dostal nápad, aby se podíval do bot. No a od té doby má Juroš další přezdívkou – Ten, co ho má v botě. Pak jsme šli zpět do chaty, kde se vybalilo jídlo (a samozřejmě nesmím zapomenout na Dávyho skvělé královské olivy). Pak už se jen kecalo a pomlouvalo, a jak se říká, všechny řeči skončí vždycky u ... Kecalo se snad až do rána. Ráno jsme sbalili a jeli domů. Později jsem slyšel, jak se ostatní vezli domů v Rotchildově žihadlu a jak nemohli vyjet kopec. Teda oni ho vyjeli, potom. Prý vyjeli do půlky, a potom zase sjeli zpět. No a to bude z té akce asi vše.

Bradek

6. CO NOVÉHO V KMENI

• Kme - nekme Nová výročí

2. 3. už je to dva roky, co se narodil nejkrásnější a nejobdivovanější woodcrafterský pes - Benji

3. 3. uplyne 10 let, co odešel do věčných lovišť pan Karel Kryl

8. 3. MDŽ (*možnost donutit ženy-matky, aby vás pustily na velikonoční putování, stačí ten den lehce ocenit jejich péčí*)

21. 3. už bude konečně zase jaro

30. 3. oslaví Pažout šestnácté narozeniny

25. 4. bude Jurošovi už devatenáct (i když bude mít teprve těsně před „zkouškou dospělosti“)

30. 4. má Veverča devět let

7. MIMOŘÁDNÁ RUBRIKA (FILOLOGICKÉ OKÉNKO)

Tuto mimořádnou rubriku bych ráda věnovala všem příznivcům českého jazyka, zejména pak těm, kteří se domnívají, že zvládnutím několika desítek vulgárních výrazů a některých technických termínů obsáhli celou slovní zásobu své mateřštiny. Chci tímto upozornit na existenci jiných normativních jazykových příruček a slovníků, než jsou pouze Pravidla českého pravopisu pro školu a veřejnost, v nichž si lze rozšiřovat jazykovědné obzory. Tak například takový *Slovník spisovného jazyka českého* (Academia, Praha 1989), v němž je mj. uvedeno heslo „várnice“, řidč. „várnice“, ž., odb., tepelně izolovaná nádoba k dopravování nebo dovařování stravy, (vysvětl. k řidč.: jako řidší se označují taková slova a spojení, která se vyskytují poměrně málo, a zejména, existuje-li vedle nich zcela běžná náhrada, např. hodinný, chlebný, vedle hodinový, chlebový, epopeja vedle epopej aj.), znamená to tedy, že termín „várnice“ je sice méně častý, leč nikoli neexistující. O to je však zajímavější

fakt, že (máme-li všichni na mysli stejnou kulatou kovovou tepelně izolovanou nádobu s víkem a kohoutkem a nápadně charakteristické khaki barvy) známi prodejci tohoto sortimentu (armádní prodejny, Řempe) nabízejí ke koupi „várnice“, veškeré instituce, které nám jen přijdou na mysl (dětské organizace na táborech, školy a dobročinné organizace v jídelnách, ...) používají „várnice“ atd.

No, nechme tepelně izolované nádoby raději stranou a příznějme „znalcům“ jejich pravdu s „přípravkem“, jehož druhá definice opravdu zní: tech. výrobní pomůcka sloužící hlavně k upínání a zajišťování správné polohy obrobků a k vedení nástrojů. (Def. pro „obrobek“ raději vynechme.)

Ovšem existuje i jiná, velice zajímavá a poučná, jazykovědná literatura, jako např. Machkův *Etymologický slovník jazyka českého* (Academia, Praha 1968). V něm jsem hledala slovo, o které se nedávno mezi některými členy našeho kmene vedl drobný spor: BRUTVAN. Brutvan (též prutvan, protvan, plotvan, brutfan) – moravsky: pekáč, valašsky: brutvaň – plech na pečení, polsky: brytwana, brytfana, brotfana, brutfana (z něm.

Bratpfanne). Pravdu tedy měli zastánci obou stran (brutvana jako pekáč i jako plech), podle toho, k jakému původu slova se přihlásí.

Brutvana ale zřejmě nebude slovo, které by přespříliš zaujalo naše „znalce“ českého jazyka. Těm právě nabízím možnost rozšířit si s pomocí uvedeného slovníku zásobu hanlivých slov, z nichž jen namátkou jsem pro ně již některá vybrala:

- psošér (jistě lehce odhalíte původ této složeniny 2 slov) – výraz pro odporný zápach
- bigas, bugán – neomalenec, neotesanec, hulvát (velice aktuální, využijí jistě i „ne-znalci“)
- herous – člověk, který se staví, jako by všechno snesl, chvastoun (platí to, co v předchozí závorce)
- lagan – lenoch, povaleč, dareba
- macvejda – neohrabanec
- mega (-o, -ál, -aňa) – neohrabanec, tlouštík, klacek, hrubián
- miglanc – úskočný, prolhaný člověk
- mitiřuk – hlupák
- vošahejl – neurčitá nadávka, obyčejně o nehezkém

Výčet pochopitelně není úplný, neboť mj. bylo třeba brát ohled i na ostatní čtenáře – „ne-znalce“.

Blecha

8. ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Forrest Carter: Odvedu vás do Sierry Madre

„Jezdeckému umění se Apačové naučili od svých dávných nepřátel Komančů, skvělých jezdců z plání, kteří se dřív rok co rok na podzim řítili apačským územím do Mexika. Teď už se neobjevovali, ale Apačové nezapomněli. Každému koni se kolem krku přehodila malá smyčka. Další obepínala záda a břicho. Podélně, na boku koně, jel Apač, loket zavěšený ve smyčce na krku, patu ve smyčce na břichu. Z opačné strany to dělalo dojem, že zvíře běží bez jezdce, ale stačil jediný mrštný pohyb, a Apač se na koně vyhoupl rozkročmo – anebo mohl zůstat zavěšen a střílet koni pod krkem nebo nad ním. Geronimo tuto jezdeckou taktiku neobjevil, pouze si ji osvojil. Ale že se nečekane objevili mexičtí honáci a jeli vojákům po boku tak dlouho,

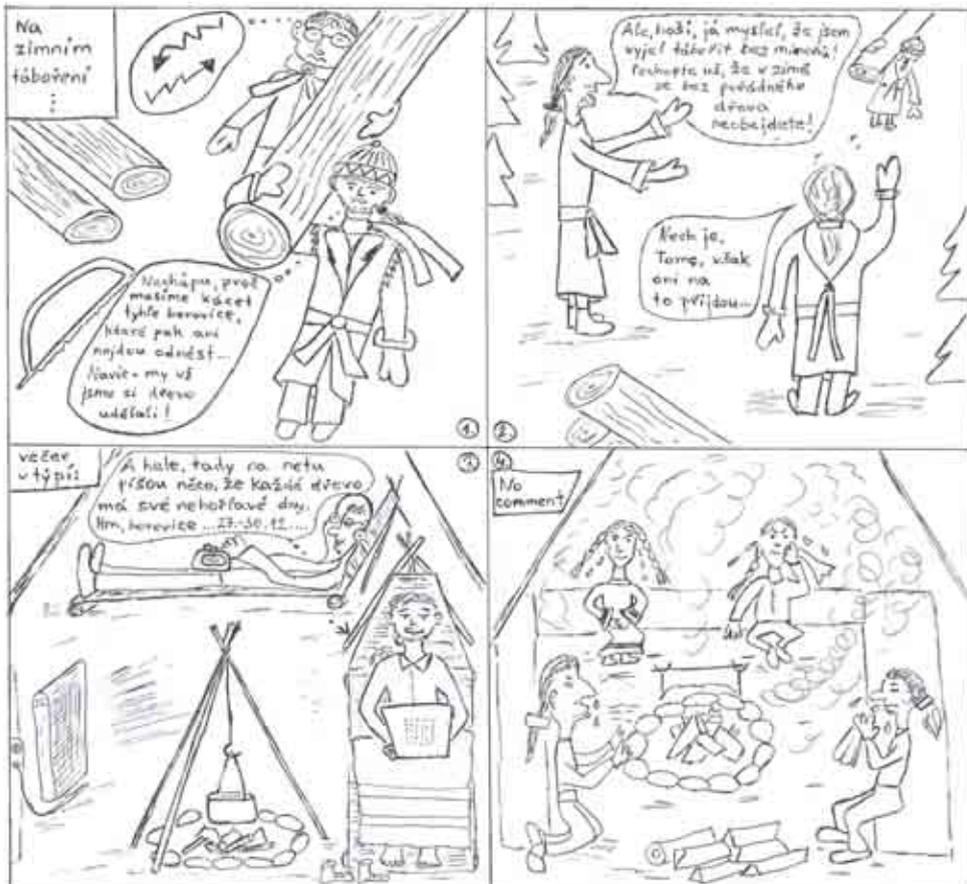
až pronikli do jejich vědomí jako běžná, samozřejmá věc – tuto iluzi vytvořil Geronimo...“ (úryvek ze 16. kapitoly)

Tato kniha vypráví příběh válečného šamana Geronima, který pomáhal utéci Apačům do bezpečí k zasněženým hřebenům Sierry Madre. Armádě Spojených států se podařilo zlomit Siouxe a zkrotit ostatní odbojné indiánské kmeny. Jen Apačové kladli zoufalý odpor. Třista let zkušeností z bojů se Španěly na jihu jim dlouho pomáhalo bránit dědičná území, kde kdysi pokojně pěstovali kukuřici a chovali dobytek. I když už padli všichni velcí náčelníci,

víru Apačů ve vyšší zákony nehmotného světa dál neúnavně posiloval válečný šaman Geronimo.

vybrala a komentovala Eva

9. MIKROSERIÁL Z KMENOVÉHO ŽIVOTA

VŠEZVĚST 7/ únor 2004 - občasník kmene Ligy lesní moudrosti - The Woodcraft League WABASH. Občasník je určený pro vnitřní potřebu kmene a také jako informátor pro rodiče a všechny lidi nejen okolo kmene. **Na časopise spolupracovali:** Dolasová Martina-Blecha, Kuklová Eva, Peterek Jakub-Pažout, Uhrová Katka-Kečup, Laštovková Lucie-Pípka, Koziorková Michaela-Kvítko, Láska Radek-Brado, Kukla Tomáš. **Externě na časopise spolupracovali :** Dolasová Gabriela - Gabula, Havlík Vladimír - Gorbi **Foto:** Havlík Vladimír - Gorbi. **Sazba a grafické úpravy:** Gavelčík David - Dávy. Internet: <http://wabash.jinak.cz/>. Toto číslo vychází v nákladu 25 výtisků dne 2.3.2004